

natomiast pobiera się tam dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych, zarówno od dochodów fundowanych, jak i od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę,—wysokości, którą określa art. 6, punkt A i B., w odpowiednich procentach dochodu podatkowego.

Wspomniane dodatki od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, potrącają służbodawcy równocześnie z podatkiem dochodowym, poczynając jednakowoż dopiero od 4 stopnia skali podanej w art. 11 ustawy. Co do zarachowywania tych dodatków, obowiązują dotychczasowe przepisy. Natomiast dodatki komunalne do podatku od dochodów fundowanych (punkt A. art. 6 ustawy) winni płatnicy wpłacić w trybie i terminach przepisanych dla państwowego podatku dochodowego (art. 8 i 9 ustawy).

Do art. 8 i 9 ustawy.

§ 15. Przy wykonywaniu w praktyce postanowień art. 8 i 9 ustawy należy analogicznie stosować przepisy § 7 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 5 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 278) do ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35, poz. 228), z tą jednak zmianą, że w terminie wyznaczonym do składania zeznań należy wpłacać, poczynając od roku 1924, równocześnie ze złożeniem zeznania, nie połowę, lecz cały podatek, przypadający od zeznanego dochodu, a na obszarze określonym w § 14 nin. rozp.—także dodatki komunalne.

Do art. 17 ustawy.

§ 16. Art. 17 ustawy utrzymuje moc obowiązującą postanowień, zawartych w art. 2, 10 ustęp 3 i 4, 23, 24 część pierwsza i druga 25, 26, 28, 92 do 95, 98 i 99 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923, № 77, poz. 607). O ile chodzi o wysokość kwot, określonych w powyższych artykułach mają zastosowanie przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe, odnośnie do przepisów ustawowych o państwowym podatku dochodowym, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z d. 14 lipca 1923 r. i w ustawie z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 165).

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od roku 1924.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

194.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 lutego 1924 roku

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla ustalenia wysokości stawek, przewidzianych w taryfie, załączonej do art. 1 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), jakoteż w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 tejże ustawy na czas od 1 marca 1924 r. przyjmuje się stosunek przeciętnej wartości franka złotego z czasu od dnia 1 do 7 lutego 1924 r. do przeciętnej wartości franka złotego w pierwszych trzech miesiącach 1923 r.

Stosunek ten wyraża się cyfrą $\frac{1.824.285}{7.121} = 256.2$

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego stosunku w sposób wyżej podany (§ 1) ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz inne stawki, wymienione w § 2, rozporządzenia z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81), odpowiedniej podwyżce z mocą obowiązującą od dnia 1 marca 1924 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników, wniesionych po dniu 29 lutego 1924 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dn. 1 marca 1924 r. choćby do tego dnia niezatwierdzonych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 marca 1924 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwowisem, które wydane zostały po dniu 29 lutego 1924 r.;

b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2, ustępie pierwszym, powołanej ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), względnie w § 1, —ustępie pierwszym rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), zmienia się z kwoty 2.700.000 mk. na kwotę 3.800.000 mk., opłatę zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2, ustępie 2, powołanej ustawy (względnie w § 1, ustępie drugim powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 900.000 mk. na kwotę 1.280.000 mk.;

c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy

(względnie w §§ 1, 2 i 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 300), oraz grzywny wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, zmienia się w sposób następujący:

1) opłaty od kolejowych listów przewozowych:
co do przesyłek całowagonowych z kwoty 1.800.000 mk. na kwotę 2.560.000 mk.;
co do przesyłek półwagonowych z kwoty 900.000 mk. na kwotę 1.280.000 mk.;
co do przesyłek pojedynczych z kwoty 90.000 marek na kwotę 130.000 mk.;

2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 90.000 mk. na kwotę 130.000 mk.;

3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:

od listu przewozowego z kwoty 180.000 mk. na kwotę 250.000 mk.;

od kwitu bagażowego z kwoty 90.000 mk. na kwotę 130.000 mk.;

4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 270.000.000 marek na kwotę 382.000.000 mk.;

d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 540.000 mk. na kwotę 770.000 mk.;

e) stałe opłaty stemplowe, wymienione w art. 8 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 270.000 mk. na kwotę 380.000 mk.;

f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, zmienia się z kwoty 270.000.000 mk. na kwotę 382.000.000 mk.;

g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), zmienia się z kwoty 270.000 mk. na kwotę 380.000 mk.

§ 3. Opłatę w kwocie 100 mk., wymienioną w art. 4 ustawy z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 676), podwyższoną na 230.000 marek rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81), zmienia się na 320.000 mk.; kwoty 500 mk., wymienione w art. 5 p. 1 i w art. 14 p. 2 powołanej ustawy podwyższone na 1.100.000 mk. powołanem wyżej rozporządzeniem, zmienia się na 1.600.000 mk.; kwotę 5.000 mk., wymienioną w art. 14 p. 14 powołanej ustawy, podwyższoną na 11.000.000 mk. powołanem wyżej rozporządzeniem, zmienia się na 16.000.000 mk.

Powyższego przeliczenia dokonuje się przy uwzględnieniu stosunku: $\frac{1.824.285}{560,17} = 3205$ oraz odpowiedniego zaokrąglenia.

§ 4. Kwotę 500.000.000 mk., wymienioną w art. 5 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1009), podwyższoną do 3 miliardów mk. rozporządzeniem powołanem w § 3, zmienia się na kwotę 4 miliardy pięćset tysięcy mk., uwzględniając przy przeliczeniu stosunek $\frac{1.824.255}{193259} = 9$.

§ 5. Kwoty pieniężne, wymienione w dekreście № 446 Prezesa Tymczasowej Komisji Rządzącej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie podatku stemplowego (Dz. U. L. Śr. z 1922 r. № 1) przelicza się przy uwzględnieniu stosunku $\frac{1824857}{82,99} = 20.776,9$

z niezbędnymi zaokrągleniami w sposób następujący:

1) kwotę 100 mk., podwyższoną w § 7 p. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81) na 1.500.000 mk., zmienia się na 2.000.000 mk.

2) kwotę 200 mk., wymienioną w art. 10 ustęp drugi, w art. 14 i 26 powołanego dekretu, a podwyższoną w § 7 p. 2 powołanego rozporządzenia na 3.000.000 mk., zmienia się na 4.000.000 mk.

3) kwotę 200 mk., wymienioną w art. 17 powołanego dekretu, zmienia się na 380.000 mk.

§ 6. Następujące stawki opłat stałych oraz kwoty, określające podstawę wymiaru, ustanowione w pruskiej taryfie stemplowej, podwyższone w § 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81) przelicza się, uwzględniając przy przeliczaniu stosunek: 1 mk. złota = 1,2345 franków złotych = 2.250.000 mkp. (według wartości franka złotego z czasu od 1 do 7 lutego 1924 r.), a mianowicie:

1) kwotę 79.000.000 mk., ustanowioną w poz. 4, przelicza się na 112.000.000 mk.;

2) w pozycji 33: kwotę 15 miliardów 836 milionów mk., określającą podstawę wymiaru, zmienia się na 22 miliardy 520 milionów mk.;

Kwotę opłaty 475 milionów mk. zmienia się na 675 milionów mk.;

kwotę 47.500.000 mk. zmienia się na 67.500.000 marek;

3) kwotę opłaty 39.500.000 mk., wymienioną w pozycji 40, zmienia się na 56.300.000 mk.;

4) kwotę opłaty 158.000.000, wymienioną w pozycji 57, zmienia się na 225.000.000 mk.;

5) kwotę opłaty 791.000.000 mk., wymienioną w pozycji 68, zmienia się na 1.126.000.000 mk.; najniższą stawkę tej opłaty w kwocie 158.000.000 mk. zmienia się na 225.000.000 mk.

§ 7. Następujące stawki opłat, wymienione w pozycji 1 A. f. niemieckiej taryfy stemplowej, podwyższone w § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81), zmienia się w sposób, zastosowany w § 7 niniejszego rozporządzenia:

kwotę 791.000.000 mk. zmienia się na 1.126.000.000 marek;

kwotę 158.000.000 mk. zmienia się na 225.000.000 marek.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r. i z tym dniem przestają obowiązywać §§ 1 i 2, oraz §§ 4, 5, 7, 8 i 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81).

Minister Skarbu: W. Grabski

Załącznik do rozp. Min. Skarbu
z dnia 18 lutego 1924 r., poz. 194.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty	4 U W A G I
		m a r e k	
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 31 poz. 178)	64.000.000	1. Do pozycji 1 do 9: Stawki, wymienione przy 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 770.000 mk., przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi 130.000 marek. Takiej samej opłacie po 770.000 mk., względnie 130.000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Nie cały arkusz liczy się za cały. 2. Do pozycji 3: Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9. 3. Do pozycji 4: Przepis, zawarty w pozycji 4, nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej	64.000.000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.	64.000.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o współdzielnie c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenie przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	12.800.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego, albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	64.000.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	12.800.000	

1	2	3	4
Pozycja	P r z e d m i e t	Wysokość opłaty m a r e k	U W A G I
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	8,970.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonych zarządzeniami policyjnymi	256,000.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	64,000.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 26,000.000 mk.	260.000	
	b) przewyższa 26,000.000 mk., a nie przekracza 260,000.000 mk.	770.000	
	c) przewyższa 260,000.000 mk.	3,800.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8—z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298)	3,800.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punkcie a), b), pozycji 8.	130.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1) Opłatę od załącznika należy uiścić bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem, oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju	770.000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2) Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA. Świadczenia urzędowe.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty m a r e k	4 U W A G I
11	Akt nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r.—Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r.—Dz. U. R. P. № 52 poz. 320) .	89,600.000	1. Do pozycji 11: Władza, nadająca obywatelstwo, może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	1,280,000.000	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	384,000.000	2. Do pozycji 12: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
13	Świadczenia, zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	64,000.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie . .	12,800.000	3. Do pozycji 13: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę, przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175). Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia, nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty, przewidzianej w pozycji 13 (§ 23 punkt 10 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dnia 24 kwietnia 1923 r. — Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20.
14	Świadczenia, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	8,970.000	
15	Świadczenia, zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	1,280,000.000	4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm ² . Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni, nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm ² .
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny) .	1,790.000 od każdej stronicznej całej lub zaczętej.	
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwowzorem czy nie .	1,790.000 od każdej stronicznej całej lub zaczętej.	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowzorem .	770.000 od każdej stronicznej całej lub zaczętej.	

1	2	3	4
Pozycja	P r z e d m i o t	Wysokość opłaty m a r e k	U W A G I
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie	510.000 co do każdego podpisu 1,780.000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm². Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadectwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19	3.800.000 od arkusza pierwszego i 770.000 od każdego arkusza następnego	

195.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 lutego 1924 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych i pokrewnych danin publicznych, obowiązujących na górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) i art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. dotyczącej się przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1109) zarządza się co następuje:

§ 1. Stawki opłat i kar oraz kwoty wyrażające podstawę wymiaru, zawarte w §§ 3, 6 do 11, 15, 16, 18 do 20, oraz 25 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 1 poz. 6) przelicza się w sposób podany w § 2 niniejszego rozporządzenia, uwzględniając stosunek wartości franka złotego z dni od 1 do 7 lutego 1924 r. do wartości franka złotego z dni od 1 do 7 grudnia

1923 r., który wyraża się w cyfrach $\frac{1824285}{681350} = 2,67$; stawki zaś zawarte w §§ 5, 12, 13, 21 do 24, 26, 27 i 29 powołanego rozporządzenia ustala się w wysokości odpowiednich stawek, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych (Dz. U. R. P. № 19, poz. 194).

§ 2. 1) Stawkę 42.000.000 mkp. ustanowioną w § 3 powołanego rozporządzenia zmienia się na 112.000.000 mkp.,

2) w § 5 powołanego rozporządzenia zmienia się: stawkę 670.000 mkp. na 1.790.000 mkp. stawkę 280.000 mkp. na 770.000 mkp.,

3) w § 6 powołanego rozporządzenia zmienia się: kwotę 5.000.000.000 mkp. na 13.350.000.000 mkp.; stawkę 4.200.000 mkp. — na 11.200.000 mkp., stawkę 1.260.000 mkp. na 3.360.000 mkp.,

4) w § 7 powołanego rozporządzenia zmienia się:

kwotę podstawy wymiaru w wysokości:

840.000.000 mkp. na	2.240.000.000 mkp.
4.200.000.000	11.200.000.000
8.400.000.000	22.400.000.000
16.800.000.000	44.800.000.000
42.000.000.000	112.000.000.000
63.000.000.000	168.000.000.000
84.000.000.000	224.000.000.000